

चिल्यम्, चिल्यम्, चिचिल्यम्, चेचिल्यम्;
 ईषच्चिलः-दुश्चिलः-सुचिलः; — — —
 चिल्यमानः, चिल्यमानः, चिचिल्यमानः, चेचिल्यमानः;
 चिलः, चिलः, चिचिलिषः, चेचिलः; (१८६)
 चिलितुम्, चिलितुम्, चिचिलिषितुम्, चेचिलितुम्;
 १ चिला, चिलना, चिचिलिषा, चेचिला;
 चिलनम्, चिलनम्, चिचिलिषणम्, चेचिलनम्; (८१)
 चिलित्वा, चिलित्वा, चिचिलिषित्वा, चेचिलित्वा;
 विचिलय, प्रचिलय, प्रचिचिलिष्य, प्रचेचिलय;
 चिलम् २, } चिलम् २, } चिचिलिषम् २, } चेचिलम् २; {
 चिलित्वा २, } चिलित्वा २, } चिचिलिषित्वा २, } चेचिलित्वा २.)

(529) “चीक आर्मणे”

(X-चुरादि:-1828. सक. सेट. उभ.) आधृषीयः।

चीककः-किका, चिचीकयिषकः-षिका, ^२चीककः-किका, चिचीकिषकः-षिका,
 चेचीककः-किका;
 चीकयिता-त्री, चिचीकयिषिता-त्री, चीकिता-त्री, चिचीकिषिता-त्री,
 चेचीकिता-त्री;
 चीकयन्-न्ती, चिचीकयिषन्-न्ती, चीकन्-न्ती, चिचीकिषन्-न्ती; —
 चीकयिष्यन्-न्ती-ती, चिचीकयिषिष्यन्-न्ती-ती, चीकिष्यन्-न्ती-ती, चिचीकिषिष्यन्-न्ती-ती;
 चीकयमानः, चिचीकयिषमाणः, — चेचीकयमानः;
 चीकयिष्यमाणः, चिचीकयिष्यमाणः, चेचीकिष्यमाणः;
 चीक — चीकौ — चीकः; — — —
 चीकितम्-तः, चिचीकयिषितम्-तः, चीकितम्-तः, चिचीकिषितः, चेचीकितः-
 तवान्;

1. ‘गुरोश्च हलः’ (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययः।

2. ‘आधृषाद्वा’ (ग. सू. चुरादि) इति णिचो वैकल्पिकत्वात्, शुद्ध-सञ्जन्त-बडन्तेषु
रूपाणि प्रदर्शितानि।

A. ‘काथ्यं प्रोथितवान् अशीकितमर्ति भूमावचीकन् अमुम्।’ धा. का. 3.50.